

чимонъ. Затаи се тя въ единъ жгълъ и заръба лимона. Ала нали лимоновата кора е горчива и лютива, а сокътъ му

киселъ? — Залютъ ѝ, защина ѝ лютината по языкътъ, по бърнитъ. Тя хвърли лимона и запищъ. Помисли си, че се е отровила.

ПЪТНИКЪ ВЪ СЕЛО.

На далеченъ пътъ тръгналъ единъ бѣденъ чело-
вѣкъ. Изморенъ той стигналъ въ едно село и
седналъ на дървника прѣдъ една малка кѣщица
да се поотмори. Съгледала гостонаиката изъ мал-
ката кѣщица и наченѣла да му говори:

— Добрий пътнице, вижъ колко е студено
днесъ! тука сме ний. Не е хубава нашата кѣщица
но вътрѣ е топло, слава Богу. Заповѣдай у насъ
та се постоиши и си похрани.